

1938

JOSEF HORA — OTON BERKOPEC

Težko

gredo besede iz ust, izsušenih od gneva.

Težko

se ozira oko na zmanjšano domovino.

Spomini

hodijo med nami v žalni obleki,

s krajcem kruha v roki — komu prej?

Letos jesen po zdravilih diši.

Nekam v daljavo upiraš oči,

kaj iščeš?

Zgubljeno vero? Lanski list?

Dih razdejanih gnezd?

Hradčani, pribiti na sinje nebo,

visoki, ko niso bili še nikoli!

V očeh pa ..., ... za tiste, ki so nas slekli

ter si iz naših bolesti urezali mir.

Izviri rek so nas zapustili.

Samo vodnjaki so nam še ostali

in zvezdnato nebo.

In omotica.